

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pōli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrť leta 1 gold. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrť leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 6. decembra 1882.

Obseg: Prečastitemu Monsignoru Luku Jeranu, novemu korarju ljublj. stolne cerkve. — Občni zbor kmetijske družbe kranjske dne 15. novembra 1882. (Dalje.) — Da se jajca ne končajo. — Gospodarske novice. — Tehnično poročilo k projektu o izsuševanju ljubljanskega močvirja. (Dalje.) — Tisočletnica smrti papeža Janeza VIII. 15. decembra 1882. (Dalje.) — Spomini na veliko slavjansko romanje v Rim leta 1881. (Dalje.) — Poziv slovenskim pisateljem. — Obravnave iz deželnih zborov. — Naši dopisi. — Novičar.

Prečastitemu Monsignoru

LUKU JERANU,

novemu korarju ljublj. stolne cerkve. *)

Na polju žalem žetve je obilo,
Pa delavcev na njem je majhen broj;
Še tih zmanjšuje vedno se število,
Morí jih dela trud in znoj.

Glej eden izmed tega je krdela
Nevtruden, dasi je že siv;
Obríše pot iz vročega si čela,
In dela dalje nevtrudljiv.

Že štirideseto skorej bode leto,
Kar je poklical ga Gospod, —
Poznaš li mašnika, da bolj uneto
Na kviško kazal nam bi pot?

Pa kaj zapušča drago domovino,
Kaj jemlje že od nas slovó?!
Hití v Egipt, tje v Afrike puščino,
Težave zmaga vse srčnó.

Stopinje k črnim národom obrne,
Da jih krstí, odpré jim raj.
Ker so telesa tamne, črne,
Naj bojo duše bele saj.

Kedó pozná modrosti večne pota?
Doma ga treba je, nazáj
Pripelje v kratkem božja ga dobrotá:
Rojakom v blagor dela naj.

V domovju zopet zvesto pastiruje,
Za bratov pravo srečo vnet;
Kar druge uči, to zvesto sam spolnuje;
Besedo spremlja naj izgled.

Navdaja srce gorka mu ljubezen,
Za reveže živí, trpí;
Kjer glad je, kjer je žalost, kjer bolezen,
Pomagat tje vesel hití.

Pa ne z besedo samo, bolj s peresom
Učí omiko in krepost,
Učí, da vodi trnja pot k nebesom,
Kjer biva sreča in prostost.

Bogá, Marijo v pesmih povikšuje,
In „Šmarnic“ venec Ji je splel;
Z „Danico zgodnjo“ narod razsvitljuje,
Za vero je Slovence vnel.

V plačilo želja se mu je spolnila:
Obiskal sveto je zemljó,
Zemljo, ki jasli je in križ nosila,
Kjer Jezus greh izmil s krvjó.

Kar je doživel, v knjigi popisuje,
Potujemo naj v duhu ž njim. —
In glej! že zopet romar gre na tuje
Na potu je v preslavni Rim.

Na grobu Petra Bogu se izročuje;
Pred njem je cerkve poglavár;
Besede blage z ust nezmotnih čuje,
Pozabil jih ne bo nikdár.

Glej vijolico med mah in trnje skrito,
Odmika tvojim se očém:
Vonjava mila dela jo očito
Jo razodeva duh ljudém,

Ponižen vmika se posvetni hváli,
Ne išče slave ne častí;
Pa pesem naj ponižnosti ne žali,
Njegova dela le slaví.

Zató ko stolnica ga je sprejela
V kanonikov častiti zbor,
Slovenec vernim srca so vesela,
Pošiljajo voščila gor:

Naj dolgo diči ga veriga zlata,
Naj srečen gleda truda sad;
Naj ga sprejméjo raja svitla vrata,
Kjer hrani vrlih del zaklad.

J. B.

*) Ta pesem nam je došla pač nekoliko pozno, pa vzamemo jo radi v list, ker vsak človek skoro uže vé, kaj je gospod Luka Jeran dijakom in tudi drugim ljudem bil in je še zdaj.